

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
Περιστέρι, 21-1-2014

Φίλες και φίλοι

1. Η σημερινή συγκέντρωση γίνεται κάτω από ένα νέο όνομα, που σε λίγο θα έχει νέο σύμβολο, και που θέλει να έχει σύντομα πολλά νέα πρόσωπα.

Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη.

Η Παράταξη μπορεί να γίνει το κοινό σπίτι όλων μας.

Όλων όσων λέμε ούτε ΝΔ ούτε ΣΥΡΙΖΑ.

Όλων όσων αντιπαρατίθενται στην πολιτική της Δεξιάς, τη συντηρητική κουλτούρα, τον αυταρχισμό και τον νεοφιλελευθερισμό. Όλων όσων αρνούνται τον αριστερό λαϊκισμό, τον ψευδεπίγραφο ριζοσπαστισμό που αναπαράγει το παλιό.

Όλων όσων λέμε ότι θέλουμε να ανασυγκροτήσουμε την Ελλάδα, με πυξίδα τις ιδέες του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της δημοκρατικής αριστεράς, του κοινωνικού κέντρου, του πολιτικού φιλελευθερισμού, της οικολογίας.

Όλων όσων λέμε ότι πρέπει να αλλάξουμε την Ευρώπη με πυξίδα έναν νέο μαχητικό προοδευτικό ευρωπαϊσμό.

Θα είναι μια Παράταξη πολιτών, όχι κομματικών μηχανισμών.

Συνεχίζουμε να απευθυνόμαστε σε όλα τα κόμματα, τις κινήσεις, τα πρόσωπα του ευρύτερου κεντροαριστερού δημοκρατικού χώρου. Και κεντρικά και σε τοπικό επίπεδο. Τους λέμε ότι αυτά που μας ενώσανε, αυτά που ενώνουν την Παράταξη στις σημερινές δοκιμασίες της κρίσης, είναι πολύ περισσότερα από αυτά που τη χωρίζουν.

Τους καλούμε σε ένα Νέο Ξεκίνημα. Ο απλός κόσμος της Παράταξης δεν θέλει ούτε συγκόλληση μηχανισμών, ούτε προσωπικές στρατηγικές, ούτε μοιρολατρική υποχώρηση μπροστά στις δυσκολίες, ούτε αδιαφανείς συνεννοήσεις.

Σεβόμαστε την ιστορία των κομμάτων και των προσώπων στα οποία απευθυνόμαστε. Σεβόμαστε τις ευαισθησίες, τους κομματικούς πατριωτισμούς, την αφοσίωση που αισθάνονται τα απλά μέλη προς τα κόμματά τους. Ούτε ζητήσαμε, ούτε ζητάμε την κατάργηση οποιουδήποτε κόμματος ως προϋπόθεση. Οι διαδικασίες συγκρότησης θα είναι συναινετικές

Παράταξη των πολιτών. Παράταξη του απλού ψηφοφόρου ή του μέλους του ΠΑΣΟΚ που αισθάνεται σήμερα αδικημένος γιατί ενώ ο ίδιος στρατεύτηκε στην υπόθεση των «μη προνομιούχων» και του εκδημοκρατισμού, βλέπει το κόμμα του να λαιδορείται και τη στρατεύσή του να δυσφημείται. Σαν να

σηκώνει τις αμαρτίες όλης της μεταπολίτευσης χωρίς την αναγνώριση για τις επιτυχίες.

Παράταξη του απλού ψηφοφόρου ή του μέλους της ΔΗΜΑΡ που στρατεύτηκε σε μια πολύτιμη παράδοση της ευρωκομμουνιστικής και ανανεωτικής Αριστεράς, μιας παράδοσης που θέλησε να ενώσει τον σοσιαλισμό και την κοινωνική δικαιοσύνη με τη δημοκρατία και την ελευθερία, και βλέπει σήμερα τον χώρο του να περιθωριοποιείται.

Παράταξη του ψηφοφόρου ή του μέλους των Οικολόγων που αρνείται να ακολουθήσει το κόμμα του στην αντιευρωπαϊκό, αριστεριστικό δρόμο που τελευταία πήρε.

Παράταξη των ανένταχτων προοδευτικών πολιτών, που πέρασαν ή δεν πέρασαν από τα κόμματα του χώρου, και σήμερα αισθάνονται ότι η Ελλάδα κινδυνεύει, και πρέπει να δηλώσουν «παρών».

Θα έπρεπε να είναι Παράταξη των νέων ανθρώπων. Ξέρουμε όμως ότι οι νέοι και οι νέες δεν έλκονται από την κομματική οργάνωση και ότι ο κεντροαριστερός χώρος πρέπει να προσπαθήσει πολύ για να επανακτήσει την υποστήριξή τους. Θέλει χρόνο. Αυτό όμως που μπορεί να κάνουμε αμέσως είναι να σκίσουμε τις «επετηρίδες» των κομμάτων που θα συγκλίνουν στην Παράταξη. Οι νέοι άνθρωποι που θα θελήσουν να μπουν στον δημόσιο βίο, να βρουν ανοιχτές τις πόρτες της Παράταξης.

Όλοι αυτοί, όλοι εμείς, θα βρεθούμε σε μια μεγάλη Πρώτη Συνέλευση προς τα τέλη του Φεβρουαρίου για να ιδρύσουμε την Παράταξη και να ξεκινήσουμε την πορεία προς τις Εκλογές για την Ευρώπη και για την ενίσχυση των τοπικών αρχόντων που κινούνται στο πνεύμα των «5 δημάρχων» - του Μπουτάρη και του Καμίνη.

Μαζί στην Πρώτη Συνέλευση θα είναι ο υποψήφιος των ευρωπαίων σοσιαλιστών Μάρτιν Σουλτς και άλλοι επιφανείς εκπρόσωποι του ΕΣΚ. Θα σηματοδοτήσουμε έτσι την ιδεολογική ένταξη της Παράταξης στον χώρο της Ευρωπαϊκής ΚεντροΑριστεράς και τη συμμετοχή μας στον αγώνα για την ανατροπή της συντηρητικής κυριαρχίας στην ΕΕ. Για μια Ευρώπη της απασχόλησης, της ανάπτυξης και της αλληλεγγύης.

2. Η Παράταξη πρέπει να είναι ένα Νέο Συμβόλαιο του ευρύτερου δημοκρατικού χώρου με τον εαυτό του. Τα πράγματα εδώ είναι απλά. Η Παράταξη ή θα σηματοδοτήσει το νέο και θα σώσει τον χώρο. Ή το παλιό θα μας πάρει όλους μαζί του προς τα κάτω. Η Παράταξη είναι η απόφαση του χώρου να πραγματοποιήσει την αναγέννησή του. Να απευθυνθεί σε νέες ηλικιακά και πολιτικά δυνάμεις, να πρωτοστατήσει στην υπέρβαση της κρίσης και στην εθνική ανασυγκρότηση. Το ευρωψηφοδέλτιο πρέπει να εκφράζει αυτή την πρόθεση και ως προς τα πρόσωπα και ως προς τις διαδικασίες.

Ξέρουμε ότι για να ανασυγκροτηθεί η Ελλάδα χρειάζεται να μεταρρυθμίσουμε τολμηρά την Πολιτική. Όχι μόνο τους θεσμούς, αλλά την ουσία της, την ηθική της, τον τρόπο διακυβέρνησης.

Η Πολιτική ηθική και η ακεραιότητα στη διαχείριση του δημόσιου χρήματος θα είναι τα απόλυτα κριτήρια που θα καθιερώσει η Παράταξη στην ανάδειξη των στελεχών της. Η διερεύνηση κάθε ενδεχόμενου σκανδάλου από τη Δικαιοσύνη μέχρι τελευταίας κεραίας, στο πλαίσιο εννοείται του Κράτους Δικαίου, είναι αυτονόητη και αδιαπραγμάτευτη αρχή. Για το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον.

Αδιαπραγμάτευτη αρχή είναι και η απομάκρυνση των κομμάτων από το Κράτος. Αυτός ήταν ο πυρήνας του πελατειακού συστήματος, του εκφυλισμού της πολιτικής και βασική αιτία της χρεοκοπίας. Η πρακτική του μοιράσματος στα κυβερνώντα κόμματα των κρατικών θέσεων, όπως το γνωστό σύστημα 4:2:1 που είδαμε στην τρικομματική κυβέρνηση, ή όποιο άλλο τέτοιο σύστημα κομματικής κατάληψης του κράτους, είναι καταδικαστέο. Και για σήμερα και για αύριο. Δεν είμαστε αιθεροβάμονες. Ξέρουμε ότι έτσι είναι η Ελλάδα. Αλλά η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει. Αλλιώς ποτέ δεν θα στηθεί μια αποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση με δημόσιους υπάλληλους υπεύθυνους και αξιοπρεπείς στο επάγγελμά τους.

Η Παράταξη πρέπει να πρωτοστατήσει στην αλλαγή και στην εξυγίανση του πολιτικού συστήματος. Οι προτάσεις έχουν κατατεθεί. Οι βουλευτές να μειωθούν στους 200. Οι μεγάλες εκλογικές περιφέρειες να καταμηθούν σε μικρότερες. Να ανοίξει το ζήτημα του εκλογικού νόμου με σοβαρή εξέταση του γερμανικού συστήματος. Να καταργηθεί η Βουλευτική ασυλία, και να αλλάξει η ποινική ευθύνη των υπουργών (επιτέλους) με την αναθεώρηση των άρθρων 62 και 86 του Συντάγματος, ώστε οι βουλευτές και οι υπουργοί να εξομοιωθούν με τους κοινούς πολίτες όταν παραβιάζουν τον νόμο. Αλλαγή της Χρηματοδότηση της πολιτικής. Άμεση τροποποίηση του ισχύοντος νόμου για τη χρηματοδότηση των κομμάτων, με δραστικό περιορισμό της επιδότησής τους. Αλλαγή, ταυτόχρονα, των ρυθμίσεων για το πόθεν έσχες και τα οικονομικά των πολιτικών, με καθιέρωση ανεξάρτητων ελέγχων και διαφάνειας στην τήρηση των βιβλίων τους, γιατί πολλά είδαμε και από εκεί που δεν το περιμέναμε.

3. Η Παράταξη είναι εθνικά χρήσιμη γιατί θα εξασφαλίσει την ισορροπία του πολιτικού συστήματος. Μια ισχυρή εκλογική παρουσία της αλλάζει τον τρόπο διακυβέρνησης και το πολιτικό κλίμα. Γιατί το σύστημα που σήμερα πάει να επικρατήσει αναπαράγει όλες τις παθογένειες του παρελθόντος. Όλα τα κακά που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία.

Πριν από λίγες μέρες, ο Γιώργος Καμίνης είπε μια φράση που μου έμεινε. Είμαι Δήμαρχος της Πόλης - όχι της Πόλωσης. Εννοούσε ότι μπορεί να ενώσει την Πόλη και τους δημότες, ενώ οι κομματικοί υποψήφιοι που αναζητούν η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ θα τη διχάσουν ξέφρενα για να την υποτάξουν στις κομματικές σκοπιμότητές τους.

Κάτι ανάλογο θέλει να πει η Παράταξη: Πρώτα η Ελλάδα - ύστερα η Πόλωση. Γιατί; Γιατί την Πόλωση και τον Διχασμό τον πληρώσαμε στη διάρκεια της κρίσης, όλοι μας, και ένας-ένας από την τσέπη μας.

Σήμερα 3-4 χρόνια μετά την κρίση χρέους της ευρωπαϊκής περιφέρειας, και ενώ η Ιρλανδία βγήκε από το μνημόνιο, η Πορτογαλία μάλλον βγαίνει στα μέσα του 2014, τα επιτόκια της Ισπανίας και της Ιταλίας πέφτουν, μπορούμε να πούμε μια πικρή αλήθεια.

Σε όλες αυτές τις χώρες, οι βασικές πολιτικές δυνάμεις μπόρεσαν να βρουν ένα ελάχιστο εθνικής συνεννόησης για να αντιμετωπίσουν την οικονομική κρίση.

Σε καμία από αυτές τις χώρες το πολιτικό-κομματικό σύστημα δεν κατέρρευσε με παταγώδη τρόπο όπως στην Ελλάδα.

Σε καμία από αυτές τις χώρες δεν ξεπήδησαν τερατογεννέσεις όπως η ΧΑ παρότι εκεί είχαν μια μακρόχρονη παράδοση δικτατορίας.

Σε καμία από αυτές τις χώρες δεν προέκυψαν κόμματα σαν τους ΑΝΕΛ που κάνουν τον ανορθολογισμό επάγγελμα.

Μόνο το ελληνικό πολιτικό σύστημα στάθηκε ανίκανο να βρει ένα μίνιμουμ εθνικής συνεννόησης. Μη βιαστούμε να πούμε ότι σε μας η κρίση ήταν βαρύτερη. Ήταν. Αλλά εδώ εκφράστηκαν μακροχρόνιες και γνωστές εθνικές παθογένειες. Επικράτησε η απόλυτη πόλωση. Ο ένας έκανε σαμποτάζ στον άλλον. Συνεχίστηκε η απόλυτη άρνηση συμφωνίας στο οτιδήποτε, ακόμα και στο προφανές. Συνεχίστηκε η γνωστή πρακτική η κυβέρνηση να υπεκφεύγει λόγω πολιτικού κόστους και η αντιπολίτευση να λέει «όχι σε όλα».

Τα θυμόμαστε, αλλά πρέπει να τα ξαναθυμίζουμε γιατί μερικά ξεχάστηκαν. «Λεφτά υπάρχουν» έλεγε ο Κώστας Καραμανλής το 2004, «θα εξοικονομήσω 10 δις από το κράτος». Το 2005-2006 έβαζε την Ελλάδα σε καθεστώς επιτήρησης από την Ε.Ε. Το 2008 ο ίδιος και ο κ.Αλογοσκούφης διαβεβαίωναν ότι η «ελληνική οικονομία είναι θωρακισμένη από την παγκόσμια κρίση». Ενα χρόνο αργότερα η ΝΔ παρέδιδε την Ελλάδα με 15% δημόσιο έλλειμμα και 14% έλλειμμα ισοζυγίου πληρωμών.

Το ΠΑΣΟΚ, με τους οικονομικούς συμβούλους του που σήμερα μετακόμισαν στον ΣΥΡΙΖΑ, επανέλαβε δυστυχώς το λάθος τού «λεφτά υπάρχουν». Μέσα σε έξι μήνες είδε τη βόμβα να σκάει στα χέρια του και να πληρώνει τις αμαρτίες όλων.

Η ΝΔ και ο κ.Σαμαράς την ίδια περίοδο μοίραζαν αντιμνημονιακές και αναπτυξιακές υποσχέσεις. Ζάππειο 1 και αν δεν φτάνει, Ζάππειο 2 και Ζάππειο 3. Επέβαλε την απόλυτη πόλωση μνημόνιο – αντιμνημόνιο, για να κάνουν λίγο αργότερα πάρτι η ΧΑ, οι ΑΝΕΛ και ο ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα, ο ΣΥΡΙΖΑ και ο κ.Τσίπρας λανσάρουν τη δική τους εκδοχή του «λεφτά υπάρχουν». Πλήρως ανέτοιμος για κυβερνητικές ευθύνες, με αντιφατικούς προσανατολισμούς, συνεχείς υπεκφυγές από τα δύσκολα και υποσχέσεις προς τους πάντες. Η έλλειψη προετοιμασίας να αναλάβει πειστικά κυβερνητικές ευθύνες τροφοδοτεί ήδη την πολιτική αστάθεια και αύριο κινδυνεύει να εξελιχτεί σε «πολιτικό ατύχημα» για τη χώρα.

4. Να το πούμε καθαρά. Σήμερα κινδυνεύουμε να βρεθούμε κλεισμένοι στον ίδιο φαύλο κύκλο. Γιατί η πιο κραυγαλέα επανάληψη του κακού παρελθόντος

είναι ο νέος μικρός δικομματισμός ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ. Είναι η βεβιασμένη αμοιβαία προσπάθεια αλληλοενίσχυσης των κκ. Σαμαρά και Τσίπρα μέσω της πόλωσης.

Ο μικρός δικομματισμός αναπαράγει κάθε μέρα μπροστά στα μάτια μας όλα τα κόλπα της παλιάς δικομματικής αντιπαράθεσης. Λες και δεν άλλαξε τίποτα. Σαν να παίζουν τη Μεταπολίτευση σε φάρσα και παντομίμα.

Η ΝΔ αυτοπροβάλλεται σαν εγγυητής της παραμονής της χώρας στην Ευρώπη με όλες όμως τις παλαιοκομματικές πελατειακές πρακτικές και όλο τον πολιτισμικό συντηρητισμό της. Ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει πεισματικά στον αρνητισμό και την καταστροφολογία. Σε κάθε βήμα που κάνει να επεξεργαστεί συγκεκριμένες προγραμματικές θέσεις, αρχίζουν οι εσωκομματικές συγκρούσεις.

Τι προτείνει όμως ο μικρός και στείρος δικομματισμός ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ για τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας;

Μας λένε ότι αν πάρουν 30 ή 35%, και κάνουν αυτοδύναμη κυβέρνηση ελέω εκλογικού νόμου, θα μπορέσουν να καθοδηγήσουν την Ελλάδα μέσα στην κρίση και μετά, στην εθνική ανασυγκρότηση. Σαν να μην διδάχτηκαν καθόλου από την κακή τύχη του ΠΑΣΟΚ. Ουσιαστικά, παρά τα λόγια για εθνική καταστροφή, ο μικρός δικομματισμός μοιάζει να πιστεύει ότι η κρίση θα είναι παροδική, η ανασυγκρότηση εύκολη, και γι αυτό αναπαράγει όλες τις παλιές συνταγές.

Αν επικρατήσει όμως αυτή η αντίληψη, το ορατό μέλλον της Ελλάδας είναι προδιαγεγραμμένο.

Θα έχουμε μια επισφαλή έξοδο από την κρίση, παλινωδίες μεταξύ ανάκαμψης και νέας ύφεσης, αναποτελεσματικές και αναλώσιμες κυβερνήσεις, βραχυκυκλωμένη δημόσια διοίκηση.

Το είπαμε και θα το λέμε. Αν συνεχίσουμε έτσι, πολωτικά και μικροκομματικά, η Ελλάδα θα καθηλωθεί στη μιζέρια των μικρών εμφυλίων της.

Γι αυτό το μήνυμα που πρέπει να στείλουμε είναι μήνυμα ανησυχίας και εγρήγορσης. Το ζήσαμε, το γνωρίσαμε, δεν το θέλουμε πια.

5. Το πολιτικό- κομματικό σύστημα, παλιό και νέο, αποτελεί προς το παρόν εμπόδιο στην προοπτική ανασυγκρότησης της χώρας. Θέλουμε να τραβήξουμε μια θεμελιακή πολιτική διαχωριστική γραμμή ρήξης.

Η Παράταξη πρέπει να προειδοποιήσει. Χρειάζεται εθνική συνεννόηση, διάλογος, στα βασικά. Ακόμα και αν δεν υπάρξει εθνική συμφωνία. Η ρύθμιση του χρέους, η μελλοντική χρηματοδότηση της χώρας είναι κοινό πρόβλημα. Αφορά πολλές ίσως μελλοντικές κυβερνήσεις.

Η Ελλάδα πρέπει να περάσει στη νέα εποχή της εθνικής Ανασυγκρότησης.

Η συγκρότηση της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης είναι μέρος αυτής της νέας εποχής της εθνικής Ανασυγκρότησης. Είναι μια αναγκαία πολιτική τομή.

Απευθύνεται σε ένα σημαντικό μέρος της κοινωνίας που θέλει να αλλάξει σελίδα. Που αναζητά κάτι καινούργιο στον ευρύτερο δημοκρατικό προοδευτικό χώρο. Το πιστεύει και το λέει με όλους τους τρόπους.

Απευθυνόμαστε στους πολίτες που δεν θέλουν τους πολιτικαντισμούς της πόλωσης, γιατί βρέθηκαν τις δημαγωγίες και γιατί ξέρουν πλέον ότι παράγει κακή πολιτική και κακούς πολιτικούς.
Απευθυνόμαστε στους πολίτες που θέλουν να επουλωθεί βαθμιαία το τραύμα του νέου διχασμού που προκάλεσε η χρεοκοπία.

Απευθυνόμαστε στους πολίτες που θέλουν την πολιτική σταθερότητα, απορρίπτουν τις πρόωρες εκλογές γιατί δεν βλέπουν σήμερα πειστική εναλλακτική λύση.
Δεν θέλουν όμως την πολιτική στασιμότητα. Θέλουν Σταθερότητα και Υπέρβαση μέσα από κάτι καινούργιο.

Απευθυνόμαστε στους πολίτες που θέλουν ένα τρίτο πόλο αναφοράς για μελλοντικές συνεργασίες. Για κυβερνήσεις συνεργασίας ανάλογα με τις ιστορικές και πολιτικές συγκυρίες.

Δεν θέλουν όμως ένα μικρό κόμμα «μπαλαντέρ» στη μία ή στην άλλη συμμαχική κυβέρνηση, γιατί η μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος κάνει τέτοια κόμματα φυτώρια διαφθοράς και σπορτουνισμού.

Αν είναι να φτιαχτεί τέτοιο, καλύτερα να μείνει στην αντιπολίτευση ή να πάψει να υπάρχει.

Το στοίχημα είναι να κερδίσει η μεταρρυθμιστική, φιλοευρωπαϊκή κεντροαριστερά την ηγεμονία έναντι του αριστερού λαϊκισμού και του δεξιού συντηρητισμού. Και να επιβάλει αυτή τη φιλοσοφία στα κυβερνητικά σχήματα που θα μετέχει.

6. Η χώρα μπαίνει σε νέα πολιτική φάση. Οι δημοσιονομικοί στόχοι επιτεύχθηκαν με φοβερές θυσίες, αλλά οι μεταρρυθμίσεις είναι ακόμα ελλιπείς για να πούμε ότι έχουμε ξεπεράσει τον κίνδυνο. Η ύφεση έχει αρχίσει να ξεπερνιέται όπως δείχνουν όλοι οι πρόδρομοι δείκτες και ότι φέτος θα δούμε τα πρώτα σημάδια ανάκαμψης. Αλλά η ανάπτυξη δεν έχει ακόμα σταθερές βάσεις. Το Μνημόνιο τελειώνει, αλλά όχι η ανάγκη δανειοδότησης της χώρας.

Το ερώτημα που βάζουμε και θα βάζουμε είναι: στη νέα φάση, στη νέα θα κάνουμε τα ίδια λάθη; Ή θα μάθουμε κάτι από το κακό παρελθόν;

Το σχέδιο εθνικής ανασυγκρότησης της Παράταξης πρέπει να αρχίζει από τους «κάτω». Γιατί ένα από τα βασικά λάθη ήταν ότι ως τώρα πλήρωσαν πολύ και άνισα οι αδύναμοι. Το 2010 το σύστημα κοινωνικής προστασίας

στην Ελλάδα βρέθηκε εντελώς απροετοίμαστο για να αντιμετωπίσει τις κοινωνικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης. Όχι επειδή ήταν «φτωχό». Η κοινωνική δαπάνη είχε συγκλίνει με το μέσο όρο των 27 χωρών της ΕΕ. Αλλά γιατί ήταν αναποτελεσματικό. Οι κοινωνικές παροχές μείωναν τη φτώχεια πολύ λιγότερο από ό,τι στις άλλες χώρες. Η κρίση έδειξε τις τραγικές συνέπειες.

Χρειάζεται αλλαγή στο κράτος πρόνοιας που σήμερα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το «νέο κοινωνικό ζήτημα», την ανεργία και τη νέα φτώχεια, που μαστίζουν πρωτίστως τα αστικά νοικοκυριά με άνεργα μέλη και παιδιά. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε, ούτε πρέπει να συμβιβαστούμε με το φαινόμενο.

Ο άξονας της νέας πολιτικής προσέγγισης πρέπει να είναι σαφής. Και για μας είναι σαφής. Προτεραιότητα στους αδύναμους - Ίσοι κανόνες παροχών για όλους τους υπόλοιπους.

Προτεραιότητα στις οικογένειες με παιδιά χωρίς κανέναν εργαζόμενο, συχνά χωρίς βιβλιάριο ασθένειας, χωρίς επίδομα ανεργίας ή άλλη εισοδηματική ενίσχυση. Αυτό είναι ντροπή εθνική, είναι απειλή για την κοινωνική συνοχή, την πολιτική σταθερότητα και τη βιωσιμότητα της ανάκαμψης όποτε και αν έρθει.

Ειδικοί μας έχουν καταθέσει προτάσεις. Δωρεάν πρόσβαση σε ένα βασικό πακέτο υπηρεσιών υγείας για όλους – και ειδικά για τους φτωχούς, για τους ανέργους, για τους ηλικιωμένους, για τους χρόνια ασθενείς. Αποκατάσταση του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι». Επέκταση της παιδικής φροντίδας. Γεύματα στα σχολεία για τους μαθητές δημοτικού (το υποστηρίζει ο ΟΟΣΑ). Εφαρμογή του ελάχιστου ενγυημένου εισοδήματος σε εθνική κλίμακα με την αξιοποίηση των διδαγμάτων από την πιλοτική φάση που ήδη διεξάγεται. Επιμήκυνση του τακτικού επιδόματος ανεργίας από 12 σε 24 μήνες. Επέκταση του επιδόματος μακροχρόνιας ανεργίας σε όλους τους ανέργους που ζουν σε οικογένειες με εισόδημα κάτω από το όριο ακραίας φτώχειας, χωρίς άλλες προϋποθέσεις.

Με λίγα λόγια, θέλουμε ένα πυκνότερο και ισχυρότερο κοινωνικό δίκτυ ασφαλείας, αλλά και ρεαλιστικό. Με την έννοια ότι τα μέτρα που περιέχει υποστηρίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και εφαρμόζονται με επιτυχία σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Και να το πούμε καθαρά. Εδώ πρέπει να πάει το περίφημο πρωτογενές πλεόνασμα που πετύχαμε σε πείσμα πολλών. Από εδώ πρέπει να αρχίσει να διανέμεται γιατί το έχουν πραγματικά ανάγκη. Και όχι σε πελατειακά δίκτυα και σε προστατευόμενες εκλογικές πελατείες.

7. Το νέο θα έρθει με την Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη και μέσω της Ευρώπης. Ούτε θέλουμε να φύγουμε από την Ευρώπη, ούτε αφήσαμε, ούτε θα αφήσουμε να μας διώξουν από αυτήν.

Η Ευρώπη δεν είναι κάποιος εκεί έξω. Είναι μέρος της εθνικής στρατηγικής Ανασυγκρότησης.

Όχι όμως η Ευρώπη που δοκιμάσαμε τα τελευταία χρόνια. Γιατί η ΕΕ φάνηκε αιφνιδιασμένη, συντηρητική, διαιρεμένη μέσα στους εθνικισμούς της. Γι αυτό εξαπλώνεται σήμερα η κρίση εμπιστοσύνης, ο ευρωσκεπτικισμός και ο ακροδεξιός εθνικισμός.

Το ευρώ, κορυφαίο επίτευγμα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, κινδυνεύει να γίνει παράγοντας διάλυσης της Ευρώπης. Η Γερμανική κυριαρχία αλλά και η γαλλική εθνοκρατική εμμονή, ο νεοφιλελεύθερος δογματισμός αλλά και ο οικονομικός εθνικισμός, φτιάχνουν ένα μείγμα διαλυτικό. «Ο καθένας μόνος του» είναι το ανθενωτικό δόγμα της Συντηρητικής Ευρώπης.

Αυτή η Ευρώπη δεν μπορεί να υπερασπίσει το κοινωνικό της μοντέλο από τις πιέσεις της παγκοσμιοποίησης. Η ΕΕ αν σταματήσει εδώ που βρίσκεται θα διαλυθεί.

Το ευρώ δεν μπορεί να επιβιώσει αν θεωρείται μόνο αναγκαίο κακό. Ήμασταν και είμαστε η Παράταξη που κατεξοχήν κράτησε την Ελλάδα στο ευρώ. Μαζί με τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών, πιστεύουμε ότι μια Ελλάδα μετά το Ευρώ και χωρίς το ευρώ δεν θα είναι μια Ελλάδα χωρίς κρίση και μετά την κρίση. Θα είναι η Ελλάδα με αβυσσαλέες ανισότητες, με αυταρχικό κρατισμό υπέρ των προνομιούχων και με ένα μαφιόζικο παρασιτισμό.

Όμως, για να παραμείνει το ευρώ ένα βιώσιμο νόμισμα πρέπει να αλλάξουμε την Ευρώπη. Ο δρόμος θα είναι μακρύς αλλά οι στόχοι είναι σαφείς. Αγωνιζόμαστε για μια διαφορετική, προοδευτικότερη Ευρώπη:

- Αποφασισμένη να κηρύξει τον δικό της πόλεμο στην ανεργία, τη φτώχεια, τον αποκλεισμό. Να στήριξη τις οικονομίες της περιφέρειας, με πρώτη την Ελλάδα που υποφέρει, δίνοντας περισσότερους κοινοτικούς πόρους για τις επενδύσεις και την απασχόληση. Χωρίς τρόικες και προσβλητικές μορφές υπαγόρευσης όρων.
- Ενωμένη απέναντι στον ρατσισμό, τη μισαλλοδοξία και την ανάδυση των επιθετικών εθνικισμών, με κοινές Ευρωπαϊκές -όχι χωριστές εθνικές- πολιτικές για τη μετανάστευση.
- Τολμηρή στη βαθύτερη τραπεζική, δημοσιονομική και οικονομική ενοποίησή της. Με τη ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών που προκάλεσαν την κρίση. Με την αλλαγή του καταστατικού της ΕΚΤ ώστε να μπορεί να παρεμβαίνει στην πρωτογενή αγορά ομολόγων. Με αμοιβαιοποίηση του χρέους ως ένα ορισμένο τουλάχιστον επίπεδο.
- Με την καθιέρωση ευρωπαϊκού ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος για άπορους και αντίστοιχου επιδόματος ανεργίας.

Οι ευρωεκλογές του Μαΐου 2014 θέτουν ένα κρίσιμο δίλημμα. Από τη μια πλευρά μπορούμε να ψηφίσουμε για να τιμωρήσουμε με βάση τον θυμό του αδικημένου και τον φανατισμό του απελπισμένου. Θα ήταν σαν να παραδίδαμε το Ευρωκοινοβούλιο, που τώρα θα έχει διευρυμένες εξουσίες, στο συντηρητικό μονοπώλιο, στις ασύντακτες φωνές του ευρωσκεπτικισμού και του εθνικισμού που θα ενισχύσουν τις φυγόκεντρες δυνάμεις.

Από τη άλλη μεριά μπορούμε να δώσουμε ένα μήνυμα αλλαγής στην Ευρώπη. Να δώσουμε νόημα στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών και ελπίδα για τις νεώτερες γενιές.

Η Παράταξη, μαζί με όλες τις δυνάμεις του ευρωπαϊκού σοσιαλισμού, πρέπει να πείσει τους Έλληνες και τις Ελληνίδες να πάνε στις κάλπες. Και να πάνε όχι σαν οργισμένοι παρίες, ούτε σαν μισαλλόδοξοι εθνικιστές μιας περιθωριακής ταπεινωμένης χώρας. Αλλά ως υπεύθυνοι πολίτες, συνιδιοκτήτες της Ευρώπης, και συνδιαμορφωτές ενός νέου προοδευτικού ευρωπαϊκού οράματος.

Αυτό θα είναι το ευρωπαϊκό δέλτιο της Δημοκρατικής Προοδευτικής Παράταξης.

Φίλες και φίλοι

Η προσπάθεια θα είναι δύσκολη αλλά αξίζει τον κόπο.

Η κοινωνία είναι βαθιά απογοητευμένη, δύσκολα πιστεύει, δύσκολα εμπιστεύεται. Αγωνίζεται να τα βγάλει πέρα.

Εδώ > ενεργοί πολίτες, πολιτικοποιημένοι > στη μεταπολιτευτική Ελλάδα > οικογενειακές καταβολές από την ιστορική Δημοκρατική Προοδευτική Παράταξη > αμάλγαμα αριστεράς + δημοκρατικό φιλελεύθερο κέντρο.

Καταλαβαίνουμε ότι είναι από τις στιγμές στην ιστορία ενός Τόπου που σου ζητά να δώσεις «παρών».

Ξέρουμε ότι σε μεταβατικές περιόδους > παλιό και νέο συνυπάρχουν > όχι μόνο σε διαφορετικούς ανθρώπους αλλά και μέσα μας.

Η στιγμή απαιτεί να βάλουμε τον τόνο στο Νέο που έφερε μέσα μας η φοβερή εμπειρία της κρίσης. Σε αυτή την πλευρά του εαυτού που ξεπερνά το στενά ατομικό, το ιδιωτικό για να συναντήσει το συλλογικό, το δημόσιο. >

Την καλή πλευρά της Πολιτικής. Πολλοί από εμάς την έχουμε ζήσει κάποιες στιγμές στο παρελθόν.

Αυτές πρέπει να ανακαλέσουμε. Και να ευχηθούμε στους νέους και τις νέες να φτιάξουν τις δικές τους, αν δεν τις έχουν φτιάξει.